

Innspill 2 fra ISAAC Norge

Mange elever har store utfordringer med språk, enkelte av disse kan ikke snakke i det hele tatt, og de trenger til dels mye tilrettelegging for å realisere sitt fulle potensiale. Jeg vil snakke i hovedsak om de elevene som har kognitive forutsetninger for å følge ordinær undervisning. De som har klare hoder men veldig vanskelige kropp. Mange av disse bruker øyestyrte datamaskiner eller annen til dels avansert teknologi for å kommunisere. På grunn av den formidable utviklingen som finnes på teknologisiden, blir det heldigvis flere av disse elevene. Og de har rettigheter.

Fokuset er:

Rommet for tilrettelegging innenfor det ordinære tilbudet for elever med sammensatte behov. Det er utfordrende å finne rom i en presset kommuneøkonomi for å tilrettelegge for elever med denne typen behov, men det er skolens plikt å tilrettelegge. Konsekvensene av manglende tilrettelegging er katastrofale for de elevene det gjelder, da de ikke får mulighet til å lære og utvikle seg som andre elever.

Tilrettelegging av undervisning, undervisningsmateriell, tester og vurdering er det et stort behov for. Det er en kompetansekrevende innsats som er viktig å fokusere på, og mulighetene her er gode.

Behov for kompetanse. Det er spesielt viktig å ta distriktperspektivet i denne sammenhengen. I større byer kan det være at denne kompetansen er lett tilgjengelig, på mindre steder må den sannsynligvis bygges opp.